

2^e/2

tonzent

MAANDBLAD

NOVEMBER

1971

Beste lezer,

Hier verschijnt dan het tweede 'Tonzent' nummer waarin, naar onze hoop, iedereen zijn gading zal vinden. Buiten het nieuws van jeugdraad K.S.A. en V.K.S.J. zijn er ook enkele 'serieuze' artikels. Zij omvatten volgende onderwerpen: Angela Davies, De Kadullen, Wat zoeken de jongeren in hun jeugdclub, De uitzichtloze kringloopder onderontwikkeling, en Feiten over het Rode Boekje voor Scholieren. Verder vindt U nog film, boek en een reeks belangrijke data.

Wij hopen dat U na het lezen van dit nummer reeds verlangend naar het volgende uitkijkt, zoniet zijn wij in ons opzet mislukt.

Veel leesgenot.

De Redactie

echos uit

Verslag jeugdraad 8-10-1971.

- I. Er zal door de leden van de jeugdraad lidgeld rondgehaald worden, dit zal gelden als lidgeld voor de jeugdraad en als lidgeld voor het jeugdblad "Tonzent".
 - Lidgeld jeugdraad Relst : 30 F.
 - Lidgeld boekje "Tonzent" : 50 F.
2. Op 24 oktober in lokaal "Crazy Time".
3. De tafels in het lokaal worden geverfd in matgroene kleur.
4. Het lokaal zal eerstdaags helemaal opgekuist worden.
5. 19 oktober : film Don Bosco-club in Rio te Haacht "In the heat of the Night".
6. Er zullen inlichtingen genomen worden omtrent een sportkoffer voor de jeugdbewegingen.

Verslag jeugdraad dinsdag 2 november!

- 6 november gaat er een 'Crazy Time ' door vanaf 7u.
 - 21 november: eveneens een grote 'Crazy Time' in het lokaal te Relst vanaf 3u.
 - De kas van het boekje 'Tonzent' wordt bij de algemene kas bijgevoegd.
 - Op 28 november gaan we naar de K.V.S.
 - De jonghernieuwers krijgen, op proeftijd, de kans om hun zondag door te brengen in hun lokaal zonder de noodzakelijke aanwezigheid van de leider.
 - Er gaat toch een jeugdmis door op 28 november om 9u te Relst.
 - De volgende jeugdraad gaat door op 12 november.
 - Er werden 30 stoelen aangekocht voor de prijs van 100.- per stoel.
-

SEUSSMIS

&&&&&&&&&

Thema: -H. Mis om de Vrede

- Om in de wereld vrede te verkrijgen moeten wij reeds met onszelf beginnen
- Het kanon zal niet zwijgen als wij niet eerst de heet het zwijgen opleggen.
- Volkeren leren nooit in vrede leven, als zij niet eerst leren vertrouwen te hebben in elkaar.

Wij leven in een wereld waarin de mensen niet weten wat zij willen of bereid zijn door de hel te gaan om wat te krijgen!

(Léautaud)

DE BEWEGING LEENT VKSU & roodkapjes

SJOEFEL-NIEUWS

Ongeveer 5 weken geleden maakte onze vriend een uitstap en door een misstap (dat gebeurt bij iedereen) stootte zij met haar linkerachterpoot tegen een kastanje. Aanvankelijk vreesde men het ergste maar na de eerste sjock-toestand begon Sjoefel geleidelijk op te knappen.

De Roodkapjes volgden de toestand op de voet en na 5 lange weken kwam de verassing. Zondag 24 oktober stond Sjoefel springlevend in het lokaal. 36 oogjes schitterden. " Wat een lange staart ! " " Kijk ze is haar aan 't wassen." " Ze gaat drinken .." " Ze snuffelt ". Enfin ze mocht geen poot verzetten of we hadden het gezien.

Elke zondag is Sjoefel van de partij. Zij wordt zeker onze beste klant. Tijdens de week logeert ze bij één van de Roodkapjes. De zondag verfrissen we het appartementje. En of ze verwent wordt ! Daar hoor je nog meer van !

Kontestatie,
protestaktie,
goed !

en dan doven de spots, de kamer 's wor-
den opgeborgen, het nieuws is oud, de
sensatie is weg.

Maar dan moet het nieuwe nog goed en
worden,

verwerkt in het dagelijkse leven, met
veel geloof, veel inzet, met het engage-
ment van het kleine " ik "

Zonder spots, zonder kamera's, zonder
sensatie

maar ... met een groot hart

met een trouw volhouden

met een diep geloof,

dat de kleine mens het waard is,

dan is de daad aan de dwaze realisten ...

(uit ' richten ' leidersblad van ksa)

Zo ook zijn wij ons nieuw ksa-jaar be-
gonnen.

Met heel veel idealisme, met veel ideeën
en met de vaste overtuiging er dit jaar
weer "iets" van te maken. Weinig woorden,
maar zoveel mogelijk daden.

Onze beweging telt momenteel een 130-tal leden, en groeit nog steeds.

Volgende mensen staan in voor de leiding:

- vaste werkgroep: Paul Janssens, Omer Van Dessel, Hugo Janssens, Emmanuel Vandenborre, Freddy Schepers, Roger Schoevaerts, Freddy Paeps en Freddy Van Dessel.
- voorlopig losse leden van de leidersploeg: Freddy Van Steenwinckel, Ivo Van Dessel, Achiel, Valentin en Leo Van den Schrieck, Mark Van Hoof.

Freddy Van Dessel.

Wanneer het verwonderlijke dagelijks wordt, dan is het evolutie.

FIDEL CASTRO

Ik voel een diepe minachting voor hen die met genoeg in legeruniform op stap en in hun rang lopen. Het kan alleen bij vergissing zijn dat zulke lieden hersenen hebben gekregen.

EINSTEIN

zonder
groen gordel
zijn wij
een vogel voor de kat

ANGELA DAVIS

Rond en om het probleem Angela Davis bestaan vele uitspraken en opvattingen.

Een eerste opvatting is deze van de Amerikaanse en inzonderheid Californische rechtspraak. Deze levert de feiten waarrond heel de zaak draait. Angela Davis wordt beschuldigd van medeplichtigheid aan moord en kidnaping omdat de moordwapens gebruikt bij een ontsnapping van drie jonge negers naar verluid op haar naam stonden ingeschreven. In Californië kan zij daarvoor de doodstraf krijgen. Er wordt dus zogenaamd geen rekening gehouden met de volgende feiten:

- 1° Angela Davis was zwarte activiste en niet vreemd bij de Black Panther Party.
- 2° Zij werd lid van een verzwakte socialistische kommunistische partij in de U.S.A.
- 3° Zij was een progressief lektor aan de Universiteit, waar zij later werd buitengezet en had veel invloed op de zwarte bevolking aldaar.

Een tweede opvatting is deze van

heel wat progressieve partijen en van vele jongeren in de wereld; namelijk de hele rechtszaak met Angela Davis is een doorgestoken kaart. Wegens de minieme macht die het F.B.I. had bij de groepen waarin Angela Davis vertoefde door gebrek aan infiltranten, moest zij op een andere wijze tot halt worden geroepen wegens haar grote invloed als zwarte activiste en lid van de kommunistische partij. Om deze reden werd haar een medeplichtigheid in de schoenen geschoven waaraan zij niet helemaal schuldig is. Er werd met andere woorden een reden gezocht om haar van het actieve politieke toneel weg te halen en haar het zwijgen op te leggen, daar zij een boeman was voor elke organisatie van de "troubled middle class American". Het hele proces zou dus steunen op valse gezochte gronden om een einde te stellen aan de loopbaan van een invloedrijke progressieve zwarte activiste.

Een derde en eveneens belangrijke visie is deze der Black Panther Party zelf. Volgens hen gebruiken de fascist en de kommunistische partij de deining rond Angela Davis als een rookgordijn voor de echte belangrijke negerzaak, namelijk de rechtszaak om en rond Bobby Seale, voormalig Black Panther leider die mede door de kommunistische partij en de fascist en werd gekelderd en volledig geneutraliseerd.

BESLUIT:

Wat belangrijk is in heel deze zaak kan men als volgt uitdrukken: Deze deining rond Angela Davis toont weer de strijd aan die heerst tussen blank en zwart en getuigt van de op losse schroeven staande Amerikaanse rechtspraak, die meer berust op macht en geld, dan op eerlijkheid en recht.

F.S.

(Synthese van " ANGELA DAVIS " in
' OMTREND ' 12 maart 1971.)

DE KADULLEN

Het zijn de idealisten van de Vlaamse Volksmuziek, zij sporen oude teksten en melodiën op, trachten oude volksinstrumenten op te duiken te rekonstrueren, ja zelfs te bespelen.

De Kadullen zijn echter geen "pure" idealisten, exclusief verslaafd aan de folklore - zij zingen ook zelfgeschreven liederen en af en toe trachten ze zelfs iets in te vertellen.

Om ze individueel voor te stellen is het eenvoudigst volgens hun baarden te werk te gaan: drie baardjes en twee echte baarden.

Baardje één: Richard Van Der Staey
(Kessel-lo)

De pionier en steunpilaar van het vijftal. Overdag werkt hij, nu ja ... werken, als postmeester ! 's Avonds en 's nachts is hij muzikant.
Speel viool, vlier en akkordeon.

Baardje twee: Jos Mariën
(Voortkapel)

Speelt o.a. trompet, klarinet, fluit, blokviool, akkordeon ... wroette reeds geleden stiekem in zijn wieg en is nu nog altijd de stille vroeter van de groep.

Baardje drie: Erik Schepers
(Genk)

Speelt blokfluit, gitaar en dwarsfluit.
De meeste linkse van de kadullen. Staat
in voor de " engelen-zang ". Een linkse
engel dus. Bij ieder optreden staat
hij ook links op het podium. Hij is soms
verstrooid wat men al direkt kan merken
wanneer hij rechts op het podium plaats
neemt.

Echte baard één: Bodo Van De Voorde
(Mechelen)

Speelt rinkelbom, blokfluit, doedelzak,
slagwerk, baswerk, en ... komedie.
De onverbeterlijke idealist die (na
zeven pinten) ook filosofeert, dus
vooral niet trachten te verbeteren.
Ziet er angstjagend uit, dat is maar
schijn - helemaal niet kwaadaardig als
je hem op tijd en stond te eten geeft.

Echte baard twee: Ugo De Clerck
(Leuven)

Heeft een belangrijk feit gemeen met
meester Artur Rubinstein: wat je er
ook mag van denken, hun beide voornamen
worden zonder " H " geschreven. Voor-
naamste kwaliteiten: stamvader en zonde-
bok. Speelt (juist) doedelzak, banjo,
trekzak, gitaar en ... op zijn poot.
Hem nooit onderbreken als hij stripver-
halen leest !

De kadullen zijn te gast op het vierde
jeugdmozaïek van ksa-Kampenhout op
ZONDAG 21 NOVEMBER 1971 in zaal Vlaamse
Leeuw Relst. Aanvang 19.30 u.

WAT ZOEKEN DE JONGEREN IN HUN JEUGDKLUB

" De generaties jeugd volgen elkaar snel op " zegt Paul Claus, inspecteur van de jeugdtehuizen. Zo snel dat veel jeugdtehuizen die tendens nauwelijks kunnen volgen. Vroeger was er nog meer inspraak van volwassenen, ze werden nauw betrokken bij het oprichten en de gang van zaken in een " jeugdclub ". Het is inderdaad typisch dat nieuwe jeugdclubs niet zo enthousiast zijn om de vooraanstaanden van de parochie erbij te betrekken. De mentaliteit van de huidige jeugdclubs verschilt ook zeer sterk van deze van de vroegere jeugdclubs. Datgene wat jonge mensen zoeken in hun jeugdclub is vooral vrijheid, zichzelf mogen zijn. De meeste jongeren willen loskomen, ontsnappen aan het dagelijkse gezag. Jonge mensen kunnen op school of thuis echt zelden loskomen. De waarde die een ontmoeting of een gesprek in een jeugdclub opleveren, moet men niet onderschatten.

Een opvallende vaststelling is wel dat de meeste jeugdclubs geen " gemengde " leden hebben. Met " gemengd " bedoel ik vooral de studerende jongeren enerzijds en de werkende jongeren anderzijds. Zelden treffen we ze samen aan. Kan men daaraan iets verhelpen? Waarschijnlijk zullen de werkende jongeren zich niet thuisvoelen bij hun meer

" intellectueler " vrienden. Of hebben ze misschien een minderwaardigheids-complex ?

Voor mensen buiten de jeugdclub zal het wel lijken dat er in een jeugdclub alleen maar gedanst, gedronken of gevrijd wordt. Het is een feit dat de opkomst op zaterdag- en zondag groter is dan op een gewone weekdag. De huidige jeugdclubs lopen echter het gevaar zich vooral op het succes toe te leggen. Men hangt zagezegd vast aan die avonden. Maar ook dansavonden hebben hun eigen waarde. Dat dan de andere avonden, bijvoorbeeld gespreks- en debatavonden of om het even welke activiteit met misschien een kleinere groep, meer vruchten oplevert, is een feit. Maar dat ziet de buitenstaander niet.

Livine Peeters

De oorlog is de kunst om massaal te doden en om met glorie te doen dat, op kleinere schaal, voor de galg leidt.

FABRE

Als de rijken oorlog voeren zijn het de armen die sterven.

S.P.SARTRE

DE UITZICHTLOZE (?) KRINGLOOP
VAN DE ONDERONTWIKKELING

Uit diverse voorlichtingsakties van Broederlijk Delen, II.II.II. en andere dergelijke akties zal het voor ieder van ons wel stilaan duidelijk geworden zijn dat $2/3$ van de mensheid zich moet tevreden stellen met slechts $1/3$ van de rijkdommen van de wereld, terwijl de overblijvende rijken - waar wij ook toe behoren - met de resterende twee derden gaan lopen.

Wat dat konkreet betekent voor een mens uit de derde wereld zou ik graag aan de hand van een voorbeeld uit Zuid-Brazilië in het kort belichten.

Manoel da Silva, een kleine boer uit die streek heeft, zoals trouwens meer dan 60% van de brazilianen, een inkomen dat lager ligt dan 2000 BF per maand om zijn familie van 7 kinderen te onderhouden. Per jaar slaagt hij erin om zijn produkten voor 13000 BF te verkopen, en daarmee moet hij dan kleren, belastingen, een gedeelte van de voeding, landbouwwerktuigen (hak, sikkel en dergelijke) zien te kopen. Hij weet niet dat groenten noodzakelijk zijn om de nodige vitaminen te hebben,

en zo beperkt zijn menu zich tot de dagelijkse schotel rijst en bonen, en 's morgens en 's avonds wat brood. Hij bebouwt zijn stukje grond nog zoals zijn voorouders het deden vijftig jaar geleden en denkt er evenmin aan vruchtwisseling of natuurlijke bemesting van zijn grond toe te passen. Gevolg daarvan is natuurlijk dat de familie da Silva er maar niet in slaagt haar produktie te vergroten; integendeel zelfs: omdat alle voedingsstoffen uit de grond gehaald worden zonder te bemesten, wordt de oogst ieder jaar schraler. Komt er een droge periode of late vorst, dan is de opbrengst praktisch zero, en volgt honger en strikte zuinigheid gedurende een paar maanden.

In dat geval laat Manoel zijn boerderijtje voor een tijd in de steek en tracht in de stad aan werk te geraken; maar aangezien hij nu niet de enige is die in die situatie verkeert, kan hij zelfs niet aan een werkje geraken waar het minimumloon voor betaald wordt (1700 BF) en moet dan maar één dag hier, een andere dag daar werken, aan 50 BF of soms minder per dag.

Met zulk een hongerloon of met die minimumopbrengst van zijn stukje grond is het voor Manoel en zijn gezin onmogelijk om vooruit te komen. Daarbij is een groot gebrek aan hygiëne in zijn

huisje (of beter ware " zijn barak ") en een zeer eenzijdige voeding er de oorzaak van dat hijzelf en zijn kinderen ondervoed geraken, aan een of andere wormziekte lijden - zoals 90% van de braziliaanse bevolking - en vandaar ook vlugger ziek worden. Op een dokter kan Manoel natuurlijk geen beroep doen; dus het enige wat er voor hem op zit is een kwakzalver, overlezer, zegenaar of plantendokter raadplegen. Soms helpt het, maar vaker wordt de ziekte er maar slechter door, en zo heeft Manoel ook al 2 kinderen verloren, die door een doktersbehandeling zeker zouden gered zijn, maar daarvoor had Manoel geen geld ...

Zelf is Manoel nooit naar de school geweest: daarvoor woonden zijn ouders veel te ver van een lagere school verwijderd; maar hij staat er wel op dat zijn kinderen wat zouden leren schrijven en lezen. Spijtig genoeg is de onderwijzeres in zijn dorpje er zelf niet in geslaagd het lager onderwijs uit te doen, laat staan dat ze de nodige bekwaamheid zou hebben om de kinderen die ze allemaal in één enkele klas krijgt, fatsoenlijk te kunnen leren lezen en schrijven. Daarom ook dat de ouders niet veel vertrouwen hebben in haar capaciteiten en liever hun jongens vanaf hun negen jaar thuis houden om

mee te werken op de boerderij, zodat van de 50 leerlingen die bij de lerares het eerste jaar beginnen er maar 6 zijn die de vier jaar lager onderwijs ook uitdoen. De toekomst van Manoels kinderen ziet er dus ook niet erg rooskleurig uit, want van een beroepsopleiding of middelbare school zal voor hen geen sprake kunnen zijn; het enige wat ze op school hebben geleerd is hoogstwaarschijnlijk hun eigen naam te schrijven en een paar simpele rekensommetjes, en thuis hebben ze enkel kunnen leren wat vader en moeder al wisten over het huishouden en de primitieve landbouw. Een groot probleem voor hen zal ook de vraag zijn: waar gaan we aan grond geraken? Reserves aan onbebouwde grond zijn er genoeg in Brazilië, maar die zijn meestal eigendom van grote grondeigenaars die gekant zijn tegen de landbouwhervorming, en hun gronden niet willen verdelen.

Is het dan te verwonderen dat Manoel geen uitkomst ziet uit zijn situatie en er zich bij neerlegt: " God wil dat mijn kinderen sterven; God wil dat er rijken zijn en dat wij arm zijn. Als we daartegen in opstand komen is het tegen God zelf dat we in opstand komen " ? Want dit fatalisme werd hun jarenlang ingepompt door de Kerk en door de machthebbers; en een arme reali-

zeert zich niet dat hij zijn leven kan verbeteren, dat hij menswaardiger zou kunnen leven omdat voor hem maar één vraag telt: hoe blijf ik met mijn familie in leven ?

Tengevolge van dit fatalisme, van het gebrek aan scholing, van de ziekten en zwakke gezondheid van Manoel en zijn gezin is het dan ook volkomen normaal dat ze niet uit hun armoe uitgeraken. Of, met andere woorden, we zijn weer bij onze beginsituatie aangeland en de cirkel is rond: geen geld, geen loon, ondervoeding, ziekten, geen doktershulp, geen degelijk onderwijs, onwetendheid en fatalisme, lage opbrengst voor hun werk, geen geld ... een fatale kringloop waar geen einde aan komt en die enkel nog slechtere perspectieven biedt. Wat zien jullie als uitkomst of als richting voor mogelijke oplossing voor het probleem?

J. GEEURICKX

FEITEN OVER HET " RODE BOEKJE VOOR SCHOLIEREN "

Omdat er de laatste tijd nogal wat te doen is geweest over de vrij-spraak van de uitgever van het rode boekje, voor een rechtbank in Antwerpen, wil ik over dit boekje een korte bespreking wijden.

Eerst en vooral, dit boekje is uitgegeven bij een maoïstische uitgeverij en men moet dus steeds voor ogen houden dat het een politiek boekje is. Dit is ook de reden waarom het boek in België verboden werd en wil, zoals verkeerdelijk wordt verondersteld, omdat het seksgedeelte van het boekje de B.C.B. niet aanstond.

Het is wel waar dat men voor dit seksgedeelte een vrij gelijke en ongedwongen taal gebruikt, waarvan sommige niet zo progressief denkende mensen niet gewend zijn. De voorlichting die erin gegeven wordt is misschien niet 100% in orde, omdat er met liefde eigenlijk geen rekening gehouden wordt.

Er is ook een hoofdstuk drugs voorzien, waarbij zeer interessante informatie gegeven wordt. Er wordt zeer nadrukkelijk gewaarschuwd tegen het gebruik van hard drugs (opium,

L.S.D. enz.). Indien men zich dan toch niet aan deze waarschuwingen stoort worden er verschillende richtlijnen gegeven, zodanig dat het meeste gevaar uitgeschakeld wordt. Het gebruik van soft-drugs (Marihuana) daarentegen wordt niet afgekeurd (deze middelen werken niet verslavend). Ook hiervoor worden verschillende tips tegen een gevaarlijk gebruik gegeven.

De grote brok gaat echter naar het hoofdstuk " school ". Sommigen zeggen " Moeten we nu allemaal gewille strijders worden ? ", anderen zeggen: " Het opent ons de ogen " . Stelling nemen is hier zeer gevaarlijk vermits het boekje een maoïstische strekking bezit en naast objectieve beschrijvingen ook revolutionaire oproepen bevat.

Laten we zeggen dat diegenen die het boekje veroordelen, gezien in het kader van het kapitalisme, misschien gelijk hebben.

Verder geeft men nog wat informatie over communes, dienstweigering, dulle mina's enz. Kortom, een bruikbaar ding voor een scholier.

film

HUGO OCH JOSEFIN

(Hugo en Josefien)

film van Kjell Grede.

Het is een Zweedse psychologische kinderschets, daterend van 1968.

Tevens is het tere en subtiel zaan-
eenrijging van raak gefilmde levens-
momenten.

Uit de reeks van details groeit
het beeld van Hugo en Josefien, twee
kinderen tussen wie een hechte vriend-
schap ontstaat en die samen op ontdek-
kings- en verkenningstocht gaan in het
wonderlijk en avontuurlijk land dat
kindertijd heet en waar verbeelding en
werkelijkheid zo dicht bij elkaar liggen.

Het poëtisch aanwenden van het
Zweedse landschap verleent de film zijn
speciale, eigenwaardige sfeer.

Een film, die de wereld van het
kind dichterbij de volwassenen brengt.

Dinsdag 9 november 1971, in cines
te Haacht om 20 uur.

Dee 20 de-1971

STUDIO LEUVEN

=====

I. WALK ABOUT

Een diepmenselijk verhaal en probleem.
De film stelt maar geeft tevens het
antwoord op de vraag " waarom die
(voor de kijker) onbegrijpelijke
zelfmoord " .

2. THE GO-BETWEEN

Een realistisch, maar tevens gevoelige
film, waar klank, beeld en inhoud leiden
tot één zoeken naar wat " love " betekent
en naar wat (voor verschillende mensen)
de invloed kan zijn van een jeugdervaring
in het latere leven.
In dat zoeken speelt natuurlijk " THE
GO-BETWEEN " de belangrijke rol. Van-
daar de benaming van de film.

een boek voor u!

D e g r o e n e v i n k

door Rose Gronon
bibliotheek Relst nr 6064

Het boek is de beschrijving van een sociale wantoestand, waarin een zeker fatalisme schuilgaat.

E v a

door Meyer Levin
bibliotheek Relst nr 3450

Eva is de geschiedenis van een dapper en volhardend joods meisje dat de lange en moeilijke weg ging van Polen naar Israël en aan de hel van Augswitz wist te ontsnappen.

D e w e r e l d
i s m i j n d o r p

door prof L. Baek
uitgever Lannoo Tielt

In dit werk wordt de ontwikkelingsproblematiek op een begrijpbare en eenvoudige manier behandeld. De schrijver schrijft meestal uit eigen ondervinding wat het boek boeiend maakt.

informatief

INFORMATE

zondag 21 november 1971
ons 4° jeugdmozaïek van ksa-Kamphenhout
met de KADULLEN
zaal Vlaamse Leeuw, aanvang 19.30 uur

zaterdag 4 december 1971
beatopera " TOMMY " met Jay Five
in stadsschouwburg Leuven

eveneens zaterdag 4 december 1971
optreden zangeres SANDY DEMNY
in zaal Stella Artois

zaterdag 6 november: " Crazy Time "
in lokaal Relst - begin 19 u.

zondag 21 november in lokaal Relst
eveneens formidabele " Crazy Time "
begin 3u.

dinsdag 23 november in cine Rio te
Haacht " YOU 'RE A BIG BOY NOW "
van Francis Ford COPPOLA.
aanvang 8 u.

zondag 28 november : Jeugdmis te
Relst - aanvang 9 u.

zondag 28 november allen naar K.V.S.
vertrek met lijnbus Haacht-Brussel
te 18.30 .

Op 6 december in zaal Volksbelang te
Mechelen het optreden van de vedette
HERMAN VAN VEEN!

r e d a k t i e

redaktieraad: I vo Van Dessel

Emmanuel Vandendorre

Schepers Freddy

administratie en redaktieadres

Vandendorre Emmanuel

Haachtse steenweg 218

3090 Kampenhout

technische dienst

E.H.Leus

Van Ingelgom Ann

medewerkers: Goossens Maria

Van dessel Freddy

Peeters Livine

Geeurickx J.

Verantwoordelijke uitgever:

JEUGDRAAD RELST

Hutstraat

Kampenhout Relst